

ת"פ 10147/08/14 - מדינת ישראל נגד קומסאק פאוסאפ

בית משפט השלום ברחובות

13 מרץ 2016

ת"פ 10147-08-14 מדינת ישראל נ' פאוסאפ

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
קומסאק פאוסאפ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד וסאם בדארנה

מתורגמנית גב' דגנית רוסנר - התייצבה בשעה 13:20

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן: החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973; החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; נהיגה ללא רשיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל - 1970.

2. לפי המיוחס בכתב האישום, בית המשפט לתעבורה, בהחלטתו מיום 28.11.13, שחרר את הנאשם בתנאים שכללו מעצר בית. בהמשך לכך, בהחלטתו מיום 24.6.14, הקל בית המשפט את תנאי השחרור, כך שהותר לנאשם לצאת ממעצר הבית בין השעות 10:00 - 13:00 ובין השעות 18:00 - 20:00 בליווי מפקח. עוד

יוחס בכתב האישום, כי ביום 5.8.14, בשעה 01:06 לערך, נהג הנאשם ברכב מ.ר. 7479435 (להלן - "הרכב"), בניגוד להוראה חוקית, ללא רשיון וללא פוליסת ביטוח. בנסיבות אלו, החזיק הנאשם ברכב תיק שחור שהיה מונח על מושב הנוסע שלצדו ובו משקל אלקטרוני, מספריים, 2 צינורות זכוכית, סכין לדרמן אשר קצוותיה שרופות, וכן 2 יחידות סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.5013 גרם נטו.

3. במענה לכתב האישום טען בא כוח הנאשם ביחס לעבירות הסמים, כי החיפוש שנערך על הנאשם לא היה כחוק, משום שלא היה כל יסוד לחשד וגם לא בקשו את הסכמת הנאשם לחיפוש. מכאן שיש לפסול את הסמים והכלים שנתפסו. לחלופין טען, כי הסם שנתפס על הנאשם נועד לשימושו העצמי. ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית מסר בא כוח הנאשם, כי הנאשם מודה בביצוע העבירה, אולם טוען, כי לא הבין את תנאי מעצר הבית, ויש בכך כדי להשליך על העונש שייגזר עליו בהקשר זה. באשר לעבירות הנהיגה ללא רשיון וללא ביטוח טען בא כוח הנאשם, כי בידי הנאשם רשיון בינלאומי, ומכאן שלא הוכח ביצוען של עבירות.

רקע עובדתי

4. נגד הנאשם הוגש תחילה כתב אישום בבית משפט לתעבורה המייחס לו עבירות של שימוש ברשיון נהיגה ישראלי מזויף, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו עד תום ההליכים.

5. בית משפט לתעבורה, בהחלטתו מיום 28.11.13, קבע כי קיימות ראיות לכאורה שהנאשם ביצע את העבירות שיוחסו לו וכן קיימת עילת מעצר. עם זאת, השתכנע כי די בחלופות המעצר שהוצעו, והורה כי הנאשם ישוחרר בתנאים שכללו מעצר בית. מהחלטת בית המשפט לתעבורה מיום 24.6.14 עולה, כי בין לבין הורשע הנאשם, לפי הודאתו, במיוחס לו. בהמשך לכך, הקל בית המשפט את תנאי השחרור, כך שהתיר לנאשם לצאת ממעצר הבית בין השעות 10:00 - 13:00 ובין השעות 18:00 - 20:00 בליווי מפקח (1/ת; 11/ת - 12/ת).

6. ביום 5.8.14, בשעה 01:06 לערך, נהג הנאשם ברכב, שבתוכו נמצא תיק שחור שהיה מונח על מושב הנוסע שלצד הנהג. בתוך התיק נמצא משקל אלקטרוני, מספריים, 2 צינורות זכוכית, סכין לדרמן אשר קצוותיה שרופות, וכן 2 יחידות סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.5013 גרם נטו (2/ת - 3/ת, 6/ת - 7/ת, 9/ת, 20/ת; 25/ת - 26/ת).

7. התברר, כי לנאשם אין רשיון נהיגה ישראלי (8/ת, 21/ת). הרכב עצמו היה מבוטח (1/נ; 3/נ) ורשיון הרכב רשום על שם אבי וולפסון.

גדר המחלוקת

8. בתיק התעוררו מספר שאלות: האם יש לפסול את הסמים והכלים שנתפסו? האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה, כי הסמים שנתפסו הם לשימושו העצמי? האם עלה בידי הנאשם להראות כי הפר את תנאי השחרור בשל חוסר הבנה? האם הוכח כי הנאשם נהג ללא רשיון וללא ביטוח?

9. באת כוח התביעה טענה, כי החיפוש היה כחוק. הנאשם נעצר לבדיקת מסמכים שגרתית, כאשר בהיעדר מסמכים ולאור התנהגות מחשידה של הנאשם, היה יסוד סביר לחשד המצדיק חיפוש.

10. עוד טענה, כי לא עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה כי הסמים שנתפסו אינם לשימושו העצמי. הנאשם מסר, לטענתו, גרסאות סותרות ובלתי הגיוניות באשר לנסיבות רכישת הסמים ולכסף ששימש לרכישתם. בהקשר זה טענה, כי לא עלה בידי הנאשם להסביר את המקור לסכום הכסף הנדרש לרכישת סמים. יתר על כן, הסכומים שהוציא הנאשם באותה תקופה, כאשר הוא במעצר בית ואשתו עובדת בנקיון, מבססים את החזקה כי הנאשם עסק בסחר בסמים.
11. לטענת באת כוח התביעה, הנאשם הודה בהפרת תנאי השחרור, וגרסאותיו לעניין הנסיבות שבהן הפר את תנאי השחרור - אינן סבירות.
12. עוד הוסיפה וטענה, כי עלה בידי התביעה להוכיח כי הנאשם נהג ללא רשיון ישראלי וללא ביטוח, וטענת הנאשם כי היה בידו רשיון תאילנדי היא מופרכת, כאשר הנאשם נעצר ושוחרר בערובות ובתנאים בתיק האחר, בשל נהיגה ללא רשיון.
13. בא כוח הנאשם טען, כי החיפוש לא היה כחוק, משום שלא התקיים יסוד סביר לחשד הדרוש לצורך עריכת החיפוש, וגם לא התקבלה הסכמת הנאשם טרם החיפוש. לטענתו, גם לא יכולה היתה להינתן הסכמה כאשר הנאשם אינו דובר עברית. עוד טען בהקשר זה, כי מתנדבים שהיו במקום לא זומנו לעדות מטעם התביעה, והדבר פועל לחובת התביעה. מכאן שיש לפסול את ראיות הסמים ואת הציוד שנתפס ברכב.
14. לחלופין טען, כי עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה, שלפיה הסם הוא לשימושו העצמי.
15. בא כוח הנאשם לא טען בסיכומיו דבר באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית ובדבר העבירות של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח.

דין והכרעה

האם החיפוש נערך כחוק?

16. על מנת להכריע בסוגיית חוקיות החיפוש, אפתח תחילה בקביעת ממצאים עובדתיים באשר לנסיבות החיפוש. לאחר מכן, אדון בשאלה אם בהתאם לממצאים היה החיפוש חוקי.
17. על אודות החיפוש מסרו גרסתם השוטר אורי חגג מזה, והנאשם, מזה.
18. תחילה לגרסתו של השוטר אורי חגג.
19. לפי דו"ח הפעולה של השוטר חגג (ת/13), ביום 5.8.14 נערכה ביקורת שגרית לרכבים, והמתנדב יהושע סימן לרכב שבו נהג הנאשם, שהוא ממוצא תאילנדי, לעצור. השוטר חגג ביקש מהנאשם שנהג ברכב רשיון נהיגה, אולם הלה ענה שאין לו רשיון. בהמשך לכך ביקש מהנאשם תעודה מזהה, והנאשם ענה כי הדרכון שלו נמצא בתל-אביב. עוד ציין השוטר חגג, כי הנאשם נראה חושש, רעד בידיו ומסר כי הוא "לחוץ להשתחרר". לאחר שחגג הבין כי אין בידי הנאשם רשיון נהיגה ולא ניתן לזהותו, שאל לגבי הבעלות ברכב, והנאשם ענה, כי הרכב שייך לבחור בשם אבי שהוא חבר שלו. עוד הוסיף השוטר חגג, כי באותה תקופה היתה תופעה של תאילנדים שסוחרים בסמים באזור המושבים, ולאור מכלול הנסיבות, ערך חיפוש על גופו של הנאשם וברכבו.

במהלך החיפוש נמצאו הפריטים הבאים: סכום של ₪1,000 במזומן נמצא בסוכך השמש של הנהג; סכום של

2,300 ₪ נמצא בכיסו של הנאשם; סכום של כסף זר נמצא בארנקו האישי של הנאשם; בתיק השחור נמצאו בין היתר - ניירת של הנאשם, חומר החשוד כסם קריסטל, משקל אלקטרוני, סכין לדרמן שקצוותיו שרופים, מכשיר המשמש כזכוכית מגדלת, גז פלפל, מכשיר ברנר, שני צינורות זכוכית ומוצרים המשמשים להכנת הסם; כן נמצאו ברכב 4 גלגלי מגנזיום חדשים, שניים בתא המטען ושניים במושב האחורי ובמושב האחורי גיטרה ארוזה בתיק. הנאשם טען, כי הפריטים שנמצאו אינם שלו (ת/14; ת/23; ת/24).

בעדותו הוסיף השוטר חגג ומסר, כי התעורר חשד סביר לחיפוש בשל הצירוף בין הנסיבות, ובכללן: היעדר תעודה מזהה ורשיון רכב, העובדה כי נהג ברכב שאינו שייך לו, וכן התנהגותו של הנאשם, שנראה לחוץ, שאל מספר פעמים אם הוא יכול ללכת ורעד בידיו. כן הוסיף, כי כבר בשלב זה זיהה תיק שחור ליד הנאשם, צמיגים שהיו ברכב וקופסא שחורה של גיטרה (פרוטוקול הדיון, בעמ' 10 - 15).

20. גרסתו של השוטר חגג היא הגיונית, עקבית ונעדרת סתירות ולא מצאתי כל מקום לפקפק בה. השוטר חגג מסר, כי היה צירוף של נסיבות שהעלה את החשד הסביר. למעשה, אין מחלוקת בדבר רוב רובן של הנסיבות למעט השאלה אם הנאשם נראה לחוץ, אם לאו.

21. בחקירתו הנאשם לא מסר כל גרסה באשר לנסיבות החיפוש. בעדותו מסר, כי שוטרים עצרו אותו במחסום, בדקו מסמכים וכמעט שחררו אותו, אולם כאשר ראו את הגלגלים בתוך הרכב החליטו לערוך חיפוש. לדבריו, השוטר חגג אשר העיד בבית המשפט, כלל לא היה נוכח במקום. לדבריו, כלל לא חשש מהבדיקה ולא רעד (שם, בעמ' 20 - 21).

22. גרסתו של הנאשם באשר לנסיבות החיפוש אינה סותרת את גרסתו של השוטר, אלא באשר להתרשמותו של השוטר כי הנאשם היה לחוץ. ממילא להתרשמות זו, אין תרומה של ממש לשאלה אם התגבש היסוד הסביר לחשד, אם לאו.

23. לפי סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - "פקודת מעצר וחיפוש"), שוטר רשאי לערוך חיפוש בכל בית או מקום, אם "יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב".

24. סעיף 28(א) לפקודת הסמים המסוכנים החיל את סעיף 25(1) הנזכר גם לענין עוונות לפי הפקודה. עוד נקבע בסעיף 28(ב)(1), כי ניתן לערוך חיפוש גם ברכב. לפי סעיף 28(ה), לפני תחילת החיפוש, כאמור, על השוטר להודיע למי שנמצא ברכב את מטרת החיפוש.

25. ברע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (6.3.12) (להלן - "הלכת בן חיים") קבע בית המשפט העליון, כי הסמכות לערוך חיפוש על גופו של אדם מותנית בקיומו של חשד סביר לכך שאותו אדם מחזיק בחפץ שהחזקתו אסורה. מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש. התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק את עריכת החיפוש אינם ניתנים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יש ליישם את המבחן על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת החיפוש ועל נסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר. בין היתר מנה בית המשפט מספר אמות מידה שעשויות, בנסיבות מתאימות, לבדן או במצטבר, לגבש חשד סביר כלפי אדם מסוים, ובכלל זה: התנהגות מחשידה של אדם; מידע בדבר ביצוע עבירה במקום, וזאת בצירוף השעה בה נמצא אותו אדם במקום; ומידע אודות תיאורו של חשוד והאדם עונה לתיאור.

26. השתכנעתי, כי במקרה הנדון היה חשד סביר קודם לחיפוש, וזאת לאור מצבור נסיבות: לנאשם לא היה

רשיון נהיגה וגם לא תעודה מזהה; הנאשם נהג ברכב שאינו שייך לו; דרך חלון הרכב ראה השוטרי תיק שחור וגלגלי מגנזיום. די במצבור זה כדי לעורר חשד סביר לביצוע החיפוש ברכב ומכאן כי החיפוש היה כחוק.

האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה שלפיה הסמים אינם לשימוש עצמי?

27. משנקבע, כי החיפוש היה כחוק, אדון בשאלה אם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה שלפיה סם מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.5013 גרם נטו - אינו לשימוש עצמי.

28. סעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים קובע חזקה בזו הלשון:

"מי שהחזיק סם מהסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור".

29. לפי התוספת השניה לפקודת הסמים המסוכנים, המחזיק סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל העולה על 0.2 גרם, חזקה כי הוא מחזיק בסם שלא לצריכה עצמית.

30. על הנאשם המבקש לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 30(3) לפקודת הסמים מוטל נטל השכנוע במידה הנדרשת במשפט אזרחי, דהיינו שעליו להטות את מאזן ההסתברויות (יעקב קדמי **על פקודת הסמים המסוכנים - הדין בראי הפסיקה** (2007), בעמ' 141, 274). להפרכת החזקה נקבעו מבחני עזר הלוקחים בחשבון, בין היתר, את הנתונים הבאים: הצורך והיכולת להשתמש בכמות שנתפסה בחזקתו של הנאשם בפרק זמן סביר; קיומם של מקורות מימון עצמי (ע"פ 5937/94 **שאבי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט(3) 832 (14.8.95); בש"פ 3437/01 **חזיה נ' מדינת ישראל** (30.5.00)).

31. הרציונל העומד מאחורי מבחני העזר הוא פשוט. החוק קבע חזקה לפיה אדם מחזיק בכמות גדולה של סם על מנת לסחור בו. על נאשם המבקש לסתור חזקה זו, משמע להוכיח כי אינו סוחר בסם, להראות כי הוא צורך בעצמו את הסם שנתפס, וכי באפשרותו להשיג את הסם שהוא צורך ללא צורך למכור סם בעצמו.

32. לא השתכנעתי, כי עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה שלפיה הסמים שנתפסו ברכבו אינם לצריכה עצמית.

33. הנאשם שינה מספר פעמים את גרסתו בדבר רכישת הסמים והשימוש בהם. הנאשם טען לראשונה, כי הסמים לשימושו העצמי רק בחקירתו השנייה, וזאת בעוד בחקירתו הראשונה, הכחיש מכל וכל קשר לסמים. יתר על כן, גם תיאור הנסיבות שבהן הגיעו הסמים לידי הנאשם עבר גלגולים רבים. אתאר, אפוא, בתמצית את השינויים בגרסאותיו של הנאשם.

34. הנאשם טען תחילה בחקירתו, כי התיק השחור שנמצא ברכב הוא שלו והרכב שייך לחברו, אבי, שהוא "כמו אח בשבילי". לטענתו, אבי נתן לו את הרכב לאחר שלא יצא מהבית זמן רב וביקש ממנו עזרה. הרכב נמצא אצלו יומיים והוא רצה לרכשו, אולם לא היה לו די כסף לצורך כך. בהמשך החקירה מסר כי חברו לקח ממנו את התיק, כאשר הוא עצמו כלל אינו עושה בו שימוש. הנאשם הוסיף וטען, כי הסמים שייכים לחבר שלו, שכינוי "טוואט", אולם הוא אינו יודע את שמו. הנאשם המשיך והודה כי בתיק השחור ישנה שקית של כדורי בריאות שאינם סמים, אולם טען כי אינו יודע למי שייכים הסמים. הנאשם גם הודה כי שני המכשירים הסלולריים שנמצאו בתיק שייכים לו, וכן כי המסמכים שנמצאו בתיק שייכים לו. עוד הוסיף, כי גם הציוד שנמצא בתיק הוא שלו, אולם

לטענתו הציוד משמש ל"מסיבות" וכן לתיקון דברים בבית. עם זאת, טען כי חלק מהציוד שנמצא בתיק, כמו מספרים, מבחנות וסיכות "יכול להיות שהם של חבר שלי", וגם המשקל שייך ל"טוואט", אולם זכויות המגדלת שייכת לו, וגם גז הפלפל ומכשיר הברנר. לטענתו, אינו יודע למי שייך סכין הלדרמן. עוד הוסיף, כי גם גלגלי המגנזיום שייכים לו והוא רכש אותם 3 חודשים לפני כן, אולם לא הספיק להרכיבם. לטענתו, גם הגיטרה שייכת לו, והוא מוכן להגיש קבלה על רכישתה. הנאשם הוסיף והודה כי הכסף שנתפס שייך לו. הנאשם הודה כי הוא משתמש בסמים אולם טען כי מזה 7 חודשים לא עשה בהם שימוש (ת/15; ת/16; ת/17).

35. הוגשה בהסכמה הודעתו של אבי וולפסון ועימות בין הנאשם ובין. בחקירתו מסר, כי הוא מיווד עם הנאשם כשלוש שנים. לטענתו, רכש את הרכב לפני כחודש ואפשר לנאשם לנהוג בו כשבועיים קודם לכן, משום שרכבו של הנאשם היה במוסך והוא ריחם עליו. לדבריו, לא ידע שהנאשם נוהג ללא רשיון ולא ידע שעליו להימצא במעצר בית, וראה אותו נוהג ברכב פעמיים. אבי הכחיש מכל וכל כי הציוד ברכב שייך לו, ולדבריו הנאשם "כל הזמן הולך עם תיק שחור" (ת/22; ת/5).

36. הנאשם נחקר פעם נוספת ביום 10.8.14. בחקירתו הודה כי הרכב שבו נהג שייך לאבי וולפסון. לטענתו, הוא מכיר את אבי כחצי שנה מהסופר - מרקט הקרוב לביתו. הנאשם הכחיש את טענתו של אבי, כי נתן לו את הרכב כשבועיים קודם לכן, משום שרכבו התקלקל. הנאשם הוסיף, כי רצה לרכוש את הרכב מאבי ולפיכך נתן לו 8,000 ₪, אולם נהג ברכב רק פעם אחת. לאחר מכן, חזר בו הנאשם והודה כי נהג ברכב מספר פעמים. הנאשם הודה, כי התיק שנמצא ברכב הוא שלו ולא של אבי, וכן הודה כי הסמים ברכב הם שלו. עם זאת טען, כי מדובר בסמים לשימוש עצמי. הנאשם הוסיף וטען, כי הוא נוהג ברכב, למרות שהוא יודע שאסור לו, על מנת להתפרנס. לטענתו, גם המפקחת כבר עזבה את ביתו והיא אינה מפקחת עליו עוד (ת/18; ת/19).

37. הנאשם הוסיף בעדותו, כי באותו יום יצא לעשן עם חבר סמים, ובה בעת לקחת ממנו כסף שהיה חייב לו. לטענתו, לקח מהחבר סכום של 3,000 או 4,000 ₪, וכן קנה סמים בסכום של 2,000 ₪. המדובר אמנם בסכום גדול, אולם הוא לא עישן זמן רב ולפיכך רצה כמות גדולה של סמים. החבר היה חייב לו סכום של 5,000 ₪ שהלווה לו זמן רב קודם לכן. לדבריו, אינו יודע איפה החבר נמצא כעת. עוד הוסיף, כי הוא יכול לסיים את צריכת הסמים שרכש בסכום של 2,000 ₪ תוך שעה. הנאשם גם מסר כי ייתכן שהמשקל שהיה בתיק הוא שלו, וכי נהג להחזיק במשקל על מנת שלא "ירמו" אותו בקניית סמים. הנאשם מסר כי אינו זוכר אם היה בתיק ציוד נוסף. לאחר שהוצגו לו תמונות של הציוד מסר, כי מדובר בכלי עבודה שנועדו לתיקון הרכב, כי היה זקוק לטיפול עיניים כי "נכנס אבק" ובמספרים השתמש לקצוץ ציפורניים, או "אולי חוט חשמל". הנאשם גם טען, כי גלגלי המגנזיום היו ברכב משום שלקח אותם מחבר ששמר עליהם כאשר היה במעצר בית (פרוטוקול הדין, בעמ' 25 - 29).

38. הגעתי למסקנה כי גרסתו של הנאשם בלתי הגיונית, מופרכת ורוויה סתירות. הנאשם מסר גרסאות כה רבות באשר לשאלת הבעלות על הסמים, השימוש בסמים, והנסיבות שבהן הגיעו לרשותו, עד שלא ניתן לומר כי קיימת גרסה אחת. גם גרסאותיו הרבות והסותרות באשר לציוד שהיה ברכבו ובאשר לשימוש ברכב אינן סבירות. ברי כי בנסיבות אלו לא ניתן לבנות בנאשם כל אמון.

39. יתר על כן, הכספים שהנאשם עצמו טען שהוציא באותה תקופה אינם סבירים, בהינתן העובדה כי היה מצוי במעצר בית משך 7 חודשים ללא עבודה ואשתו עובדת בנקיון בתים. בכלל זה מסר הנאשם, כי: תיקן רכב שאינו שייך לו בסכום של 8,000 ₪; קנה גיטרה בסכום של 2,171 ₪ (ת/10); קנה ארבעה גלגלי מגנזיום לרכב בסכום של 2,000 ₪; רכש סמים בסכום של 2,000 ₪. מכאן, מתחזקת החזקה, כי הסמים שרכש הנאשם לא היו לשימושו העצמי. כאן המקום להוסיף ולהעיר, כי כל גרסת הנאשם, באשר לשימוש ברכב, תיקונו בסכום של 8,000 ₪, החזקת גלגלי מגנזיום בתוך הרכב, והקשר עם החבר אבי, מעוררת תמיהות רבות, שלא באו על

פתרון במהלך ניהול התיק. עם זאת, ניתן לומר, כי גם בהקשר זה, גרסתו המופרכת מלמדת, כי אין ליתן בו כל אמון.

40. לא עלה, אפוא, בידי הנאשם להפריך את החזקה שלפיה הסם מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.5013 גרם נטו שבו החזיק - אינו לצריכה עצמית.

הפרת הוראה חוקית

41. כאמור, אין מחלוקת כי הנאשם הפר הוראה חוקית, אולם נטען בכפירה, כי ההפרה נעשתה בנסיבות מקלות שבהן הנאשם לא הבין את ההוראות שניתנו בעניינו. הגם שנראה כי בא כוח הנאשם זנח טענות אלו במסגרת סיכומיו, לשם הזהירות אתיחס לטענה.

42. לא השתכנעתי כי הנאשם הפר את ההוראה החוקית בנסיבות מקלות.

43. הנאשם טען בחקירתו, כי לא רשאי היה לצאת מהבית במשך 7 חודשים ומכאן שלא נהג ברכב שהיה אצלו יומיים קודם לתפיסתו. לאחר מכן ציין, כי מותר לו לצאת מהבית בשעות מסוימות והוא יצא על מנת לבקר את החברה שלו. הנאשם ציין תחילה בחקירתו, כי נהג בעבר ברכב פעם אחת מעבר לפעם שבה נתפס, אולם לאחר מכן אמר כי היה זה כ-7 חודשים לפני כן. עוד מסר, כי ידוע לו שאסור לו לצאת מהבית, אלא בשעות שעליהם הורה בית המשפט. לעומת זאת טען, כי בית המשפט אפשר לו לצאת מהבית בין השעות 23:00 - 01:00. לאחר שנמסר לו כי אינו יכול לצאת באותן שעות, טען כי אין בידו "הדף" המורה לו מתי באפשרותו לצאת. כאשר נאמר לו, כי השוטרים לקחו ממנו את הפרוטוקול הרלוונטי הוסיף וטען כי מדובר בהחלטה ישנה (ת/15).

44. בעדותו כבר מסר, כי ידע שהוא "עושה טעות" ושאסור לו לצאת באותן שעות, אולם הוא רצה לצאת לעבוד ולהרוויח כסף. בה בעת מסר, כי יצא לחברו על מנת לעשן סמים, ולא ידע שאסור לו לצאת. בהמשך מסר גרסה נוספת ולפיה היה לו הכרח לצאת מהבית על מנת להביא כסף מחבר לתשלום השכירות. הנאשם גם טען כי ידע שהיה עליו להיות בבית אולם לא ידע באילו שעות, ובה בעת טען, כי היה זה היום האחרון שבו היה עליו להיות במעצר בית (פרוטוקול הדין, בעמ' 21 - 25).

45. גרסאותיו של הנאשם גם ביחס להפרת ההוראה החוקית סותרות זו את זו והן מופרכות על פניהן. הנאשם מסר גרסאות שונות ומשונות במהלך חקירתו ועדותו, הן באשר לעצם ההפרה והן באשר לנסיבותיה. יתר על כן, לא מצאתי כי מתקיימות כל נסיבות מקלות להצדקת התנהלותו בהקשר זה. לא השתכנעתי, כי הנאשם הפר את ההוראה החוקית בשל קשיי שפה. ניכר מגרסתו, כי הוא מבין היטב את ההוראה שניתנה בעניינו, אלא שהוא ממציא גרסאות מתחלפות על מנת להצדיק את מעשיו. גם לא השתכנעתי, כי הגרסה שלפיה הפר את ההוראה החוקית בשל קשיי שפה היא מהימנה, וזאת משום שהנאשם לא ציין טעם זה במהלך חקירתו, וגם בעדותו מסר, כי יצא מהבית על מנת לרכוש סמים, ולא משום שלא הבין את ההוראה החוקית.

נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח

46. בא כוח הנאשם כפר גם באשר לביצוע עבירות של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. עם זאת, בסיכומיו לא הזכיר עבירות אלו, וביקש אך לזכות את הנאשם מעבירות הסמים. גם כאן, ולשם הזהירות בלבד, אתיחס לעבירות אלו.

47. נטל השכנוע במשפט הפלילי מוטל על התביעה, אולם לעיתים מועבר אל הנאשם. כך למשל, באשר להוכחת יסוד שלילי של העבירה כדוגמת היעדר רשיון נהיגה בר תוקף. משהציגה התביעה תעודה לפיה הנאשם נעדר רשיון נהיגה, נטל השכנוע עובר לנאשם הטוען כי יש בידו רשיון (ע"פ 7569/00 **פיסחוב נ' מדינת ישראל**, נו(4) 529 (23.5.02); ע"פ (מחוזי- נצ') 1432/03 **עוואדה לבנין בעמ' נ' מע"מ נצרת** (29.6.04); ת"פ (נצ') 10969-07-08 **מדינת ישראל נ' כהן** (1.3.11); יעקב קדמי **על הראיות חלק רביעי** (מהדורה משולבת ומעודכנת, התש"ע - 2009) 1707).

48. להוכחת העבירות של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח הגישה התביעה את הראיות הבאות: תעודת עובדת ציבור שלפיה הנאשם אינו מחזיק ברשיון נהיגה ישראלי (**ת/8**); מזכר מיום 10.8.14 של החוקר אוסקר יעקובוב שלפיו שוחח עם יהודית ממשרד הרישוי, אשר מסרה כי אין אפשרות לבדוק רשיונות זרים. עם זאת ציינה בפניו, כי רשיונות זרים תקפים לחודש בלבד (**ת/21**).

49. עוד יש להוסיף, כי בתיק הוגשה בהסכמה החלטת בית המשפט לתעבורה מיום 24.6.14, שממנה עולה, כי הנאשם הודה בביצוע עבירה של נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח והורשע בהתאם להודאתו.

50. הנאשם טען בחקירתו, כי יש לו רשיון נהיגה בתאילנד, שהוא רשיון נהיגה בינלאומי. עוד מסר, כי סבר שמותר לו לנהוג ולו ידע שאסור לו לנהוג, לא היה נוהג ברכב (**ת/15**). הנאשם הגיש את תעודת הביטוח על שם בעל הפוליסה, אבי וולפסון (**נ/3**). בעדותו הוסיף ומסר, כי ידע שהוא נוהג ללא רשיון נהיגה ואף נמצא במעצר בית בשל כך.

51. הנאשם לא עמד בנטל מינימלי, מעבר לטענות בעלמה, על מנת להראות כי יש לו רשיון זר שהוא רשיון בינלאומי תקף. מכאן, שטענותיו של הנאשם גם בקשר לרשיון הנהיגה נעדרות כל בסיס ראיתי וטענותיו, בהקשר זה, נועדו אך לפטור אותו מאחריות לביצוע העבירות.

סוף דבר

52. החיפוש ברכבו של הנאשם היה כדין. בחיפוש נמצאו סמים מסוג מתאמפטאמין במשקל של 1.5013 גרם נטו, תיק שחור ובו משקל אלקטרוני, מספריים, 2 צינורות זכוכית, סכין לדרמן אשר קצוותיה שרופות. הוכח כי הסמים והציוד שייכים לנאשם ולא עלה בידו להפריך את החזקה, שלפיה הסמים אינם לשימושו העצמי. מכאן, שאני מרשיעה את הנאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

53. הוכח כי הנאשם הפר הוראה חוקית, בכך שיצא מביתו בשעה 01:06 לערך, ללא ליווי מפקח, וזאת בניגוד להחלטות בית המשפט לתעבורה מיום 28.11.13 ומיום 24.6.14. מכאן, שאני מרשיעה את הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

54. בידי הנאשם אין רשיון ישראלי וגם לא הוצג רשיון זר שיש לו תוקף בישראל. מכאן שהוכח גם כי הנאשם נהג ברכב ללא רשיון וללא ביטוח. לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם גם בעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה ובעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

עמוד 8

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב' תשע"ו, 13/03/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לא מצאתי בדבריו של ב"כ הנאשם כל טעם המצדיק שליחתו של הנאשם לתסקיר.

על מנת להציג את הנסיבות הקשורות בנאשם אין צורך בחוות דעת של שרות המבחן ובא כוחו של הנאשם יכול לעשות כן בצורה לא פחות טובה משרות המבחן.

ב"כ הנאשם לא טען בפניי כי הנאשם מבקש לעבור טיפול כלשהו או כי נמצא כבר בעיצומו של הליך טיפולי ומכאן שאין טעם לדחות את התיק דחיה ממושכת של 6 חודשים אך על מנת להציג את הנתונים הקשורים לנאשם.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב' תשע"ו, 13/03/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

למרות שמצופה מב"כ הצדדים להתייבב לדיון הכרעת דין כאשר הם ערוכים ומוכנים לטעון לעונש, בנסיבות הענין אקבל את עתירת ב"כ הנאשם והדיון יידחה ליום 30.3.16 שעה 11:30.

מובהרת לנאשם חובת ההתייבבות וכי לא יקבל הזמנה נוספת. עוד מובהר לנאשם כי במידה ולא יתייבב יוצא כנגדו צו הבאה וניתן יהיה לדון בהעדרו.

לדיון יש לזמן מתורגמן לשפה התאילנדית.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב' תשע"ו, 13/03/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידימורשאער